

[Socialministeren]

en stor institution, og at der skulle sættes revalideringsarbejde i gang kun for 5 måneder. Men det er jo lige præcis det, det ikke handler om. Det handler om at undgå at få de unge ind i det system, som hr. Agerschou mener misbruges. Systemet skal overhovedet ikke bruges; vi er slet ikke på det plan, hvor vi taler om sociale klienter. Jeg er meget enig i, at vi bør gøre noget for at skaffe flere uddannelsespladser og alt det dér, men vi ved også bare, at vi lige for øjeblikket har nogle strukturproblemer. Om ikke så forfærdelig mange år mindskes antallet af unge mennesker, og så har vi måske klaret problemerne. Der kan gå hen og blive mangel på unge på arbejdsmarkedet, og derfor gælder det om, at ikke nogen af dem får lov at gå ledige nu, så vi ikke kan bruge dem til den tid. Det er det, der er hele baggrunden for forslaget.

I diskussionen om, hvad der er nyttigt arbejde, synes jeg virkelig, man skal gå frem med megen forsigtighed og megen finfølelse. Jeg mener, at enhver opgave, som skal gøres, er nyttig – også i denne sammenhæng. Her er ikke tale om revalidering, her er tale om, at man skal yde noget for at få noget, og jeg synes, man skal være noget forsigtig i den måde, man udtaler sig på over for de mennesker, der til daglig beskæftiger sig med arbejde, der ikke kræver høje uddannelser. Der er ikke noget unyttigt ved at lave miljøopgaver, ved at lave rengøringsopgaver, vagtopgaver, eller hvad det kan være, omsorgsarbejde for den sags skyld. Der er vitterlig meget arbejde i samfundet, som ikke bliver gjort, fordi man for øjeblikket ikke har ressourcer til det. Jeg synes altså, man virkelig skulle være forsigtig, når man taler om meningsfuldt eller nyttigt arbejde. Alt arbejde er naturligvis nyttigt. Jeg har aldrig hørt om nogen, der bliver sat til unyttigt arbejde. Jeg har set nogle fremstillinger i tv, og jeg har hørt den yndede tale-måde om at flytte vand fra den ene vandpyt til den anden, men jeg har aldrig hørt om, at nogen kommune satte unge mennesker til det – aldrig.

Det, der er tale om, er naturligvis, at hvis der skal løses opgaver inden for anlægssektoren, gartnersektoren el. lign. i en kommune, er der nogle mennesker, som har gjort arbejdet før, og som derfor kan blive arbejdsledere for et lille hold unge, og det er en omlægning af arbejdet, som jeg tror vi godt kan få fornuftige kommunalarbejdere til at være med på. Jeg tror faktisk,

at folk har stor forståelse for, at det, dette her drejer sig om, er, at vi alle sammen skal tage et medansvar for at få de unge i gang og holde dem i gang. Jeg kan altså ikke anerkende – som hr. Agerschou også sagde – at lovforslag nr. L 150 skulle være noget, der på nogen måde kan hindre eller genere et projekt som det i Randers.

Det var også et svar til hr. Baadsgaard, som havde de samme indvendinger. Jeg ved ikke, i hvilket omfang Randers har tilpasset sig, som der blev sagt, men i hvert fald kan vi få det undersøgt under udvalgsarbejdet, og der er intet som helst fra Socialministeriets side, der skulle være til hinder for, at man gennemfører de projekter, man hidtil har tænkt sig.

Fru Jane Oksen sagde, at dette lovforslag betød, at de unge fik pligt til at påtage sig et arbejde. Det har jeg vist tilbagevist, for den pligt har de allerede i dag. Dette forslag handler om, at kommunen får pligt til at tilbyde nogle job, og som jeg har skrevet i forslaget, skal der helst være flere muligheder, så der er noget at vælge fra af. Og det kan man sagtens; i mange af de kommuner, hvor man kører projekter, har man ikke haft problemer med det.

Der er heldigvis kommuner, der allerede nu er i fuld gang med at diskutere, hvilke rengøringsopgaver, hvilke miljøopgaver og hvilke omsorgsopgaver man kan bruge til dette her, og jeg tror, at opfindsomheden er stor, men ellers kan vi da sagtens hjælpe med det. Det skyldes hverken almindelig uvilje eller slendrian, at det ikke står i lovforslaget; sagen er blot den, at hvis man skriver en række eksempler, får man meget nemt skudt det i skoene, at man har udelukket andre.

Jeg har sagt, at det vil være meget vigtigt, om man kunne diskutere en udvidelse af arbejdsbegrebet forstået på den måde, at en kommune, der vil stå inde for et projekt f.eks. af kulturel art, eller hvad det måtte være, selvfølgelig skal have lov til at betragte det som arbejde og et job i denne sammenhæng. Det er altså en meget vid definition, og derfor skal vi ikke ødelægge nogen af de igangværende projekter, hvis de holder unge i gang, hvis de vænner unge til at møde til en bestemt tid hver dag osv. Det handler det også om.

Jeg vil ikke sige meget mere til de enkelte indvendinger; dem kan vi i givet fald drøfte i udvalget.